

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) στις 29 Μαρτίου 2018 — Zubair Haqbin κατά Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

(Υπόθεση C-233/18)

(2018/C 211/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Zubair Haqbin

Εφεσίβλητη: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 20, παράγραφοι 1 έως 3, της οδηγίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι ορίζει περιοριστικώς τις περιπτώσεις στις οποίες οι υλικές συνθήκες υποδοχής μπορούν να περιοριστούν ή να ανακληθούν, ή προκύπτει από το άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 5, ότι η ανάκληση του δικαιώματος υλικών συνθηκών υποδοχής μπορεί επίσης να επέλθει με την επιβολή κυρώσεων για σοβαρές παραβάσεις των κανόνων των κέντρων φιλοξενίας και για την επίδειξη ιδιαίτερα βίαιης συμπεριφοράς;
- 2) Έχει το άρθρο 20, παράγραφοι 5 και 6, την έννοια ότι τα κράτη μέλη, πριν λάβουν απόφαση για τον περιορισμό ή την ανάκληση των υλικών συνθηκών υποδοχής ή για κυρώσεις, και στο πλαίσιο των αποφάσεων αυτών, πρέπει να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα τα οποία εξασφαλίζουν το δικαίωμα σε αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης κατά τη διάρκεια της περιόδου αποκλεισμού, ή πληροί τις απαιτήσεις των διατάξεων αυτών σύστημα κατά το οποίο, μετά τη λήψη απόφασης περί περιορισμού ή ανάκλησης των υλικών συνθηκών υποδοχής, εξετάζεται αν το πρόσωπο το οποίο αφορά η απόφαση απολαύει αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης και, εάν χρειάζεται, λαμβάνονται τη στιγμή εκείνη διορθωτικά μέτρα;
- 3) Έχει το άρθρο 20, παράγραφοι 4 έως 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 14, 21, 22, 23 και 24 της οδηγίας και με τα άρθρα 1, 3, 4 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι το μέτρο ή η κύρωση του προσωρινού (ή οριστικού) αποκλεισμού από το δικαίωμα υλικών συνθηκών υποδοχής επιτρέπεται, ή δεν επιτρέπεται, στην περίπτωση ανηλίκου, και συγκεκριμένα στην περίπτωση ασυνόδευτου ανηλίκου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ 2013, L 180, σ. 96).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 5 Απριλίου 2018 — «UniCredit Leasing» EAD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

(Υπόθεση C-242/18)

(2018/C 211/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: «UniCredit Leasing» EAD

Αναρρεσίβλητος: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περίπτωση καταγγελίας μιας σύμβασης χρηματοδοτικής μισθώσεως, επιτρέπει η διάταξη του άρθρου 90, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾ τη μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου και την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, ο οποίος καθορίστηκε με τελεσίδικη πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου επί βάσεως επιβολής φόρου αποτελούμενης από το σύνολο των μηνιαίων μισθωμάτων για όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης;
- 2) Εφόσον δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα: Σε περίπτωση καταγγελίας σύμβασης λόγω μερικής μη καταβολής των μισθωμάτων, ποια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 90, παράγραφος 1, της οδηγίας μπορεί να επικαλεσθεί ο εκμισθωτής κατά κράτους μέλους προκειμένου να επιτύχει τη μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου στο ύψος των οφειλόμενων αλλά, για το διάστημα από τη διακοπή των πληρωμών έως το χρονικό σημείο της καταγγελίας της σύμβασης, μη καταβληθέντων μισθωμάτων, εφόσον η καταγγελία δεν έχει αναδρομικό αποτέλεσμα και αυτό επιβεβαιώνεται από ρήτρα της ίδιας της σύμβασης;
- 3) Μπορεί, κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 90, παράγραφος 2, της οδηγίας περί φόρου προστιθέμενης αξίας, να γίνει δεκτό ότι σε μια περίπτωση όπως η προκείμενη συντρέχει εξαίρεση από το άρθρο 90, παράγραφος 1, της οδηγίας περί φόρου προστιθέμενης αξίας;
- 4) Μπορεί, κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 90, παράγραφος 1, της οδηγίας περί φόρου προστιθέμενης αξίας, να γίνει δεκτό ότι ο όρος «καταγγελία» κατά την εν λόγω διάταξη καταλαμβάνει την περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο σύμβασης χρηματοδοτικής μισθώσεως με μεταβίβαση της κυριότητας στη λήξη της, ο εκμισθωτής δεν μπορεί πλέον να αξιώσει την καταβολή του μισθώματος από τον μισθωτή εκ του λόγου ότι κατήγγειλε τη σύμβαση χρηματοδοτικής μισθώσεως λόγω μη εκπλήρωσεως από τον μισθωτή των συμβατικών του υποχρεώσεων, αλλά δυνάμει της σύμβασης έχει δικαίωμα αποζημιώσεως ίσης με το συνολικό ποσό των μη καταβληθέντων μισθωμάτων που θα καθίσταντο ληξιπρόθεσμα έως τη λήξη της διάρκειας μισθώσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 12 Απριλίου 2018 — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure κατά Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Υπόθεση C-254/18)

(2018/C 211/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Καθών: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 6 και 16 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας⁽¹⁾, την έννοια ότι επιβάλλουν περίοδο αναφοράς καθορισμένη σε κυλιόμενη βάση ή ότι καταλείπουν στα κράτη μέλη τη διακριτική ευχέρεια να της προσδώσουν κυλιόμενο ή προκαθορισμένο χαρακτήρα;